

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

N E D E R L A N D E N .

'S GRAVENHAGE, den 3den Aug. Gisteren is de tiende verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Alexander, tweeden zoon van hunne Koninklijke Hoogheden den Prins en de Prinses van Oranje op eene plegtige wijze alhier gevierd. Te dien einde hadden hoogstdezelve zich met den verjarenden Prins en met de overige Vorstelijke kinderen, Vrijdag laatstleden, van Soestdijk herwaarts begeven. Prins Alexander is, op dien dag, door Z. M. tot Kolonel verheven en tevens met het grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw beschonken. Hoogstdezelve heeft eigenhandig den jongen Vorst met de ridder-orde omhangen en hem den degen aangeboden, onder toewensching, dat hij dien steeds tot eere van het vaderland zou dragen. Des middags ten 12 ure werd er groote parade gehouden, welke door Z. M., Hare K. Hoogheden den Prins van Oranje, Prins Fredrik der Nederlanden en de twee oudste zonen van den Prins van Oranje, beide in uniform van kolonel gekleed, als mede door den militair Gouverneur dezer residentie, onderscheidene Generaals en andere hoofd-officieren, bijwoond werd. De troepen, in bataille gerangschikt, werden door Z. M. hoogstdezelfs doorluchtige zonen en kleinzonen in oogenschouw genomen, en de leerden daarna voor den Koning en de Prinzen. De jonge Prins van Pruissen, welke de zeebaden te Scheveningen gebruikt, was ook aldaar tegenwoordig en doorliep met Zijne Majesteit de gelederen. De uitmuntende houding der troepen, van welke vele eerst sedert Maart of Mei dezes jaars in dienst zijn getreden, en de juistheid hunner manoeuvres, werden door alle aanwezenden bewonderd, en het behaagde Z. M. hoogstdezelfs bijzondere tevredenheid deswege aan den commanderenden Kolonel te betuigen. De toevloed bij deze parade was zoo groot, dat de Koning en de Prinzen, die zich derwaarts te voet hadden begeven, bij het komen en henengaan nauwelijks middel vonden zich eenen weg te banen; de wachthebbende curassiers de menigte willende verwijderen, werden daarin echter, op hoog bevel, verhinderd, daar Z. M. zoo als hoogstdezelve zich uitdrukte, niets liever wenschte dan door zijn volk omringd te zijn. Des namiddags was er familie diné aan het paleis van Zijne Majesteit; kort na den maaltijd, begaf de Koninklijke familie zich naar het paviljoen der Koningin aan het strand. Ten bewijze van deelneming aan dezen vreugdedag, woeijen er vlaggen uit de huizen van vele ingezetenen, gelijk ook van de voornaamste publieke gebouwen.

Den 6den Aug. H. K. H. Mevrouw de Prinses Frederik der Nederlanden is gisteren voormiddag, ten 11 ure, verlost van eene Prinses. H. K. H. en de jong geboorene Prinses bevinden zich welvarende.

De algemeene illuminatie, welke gisteren avond, op uitnoodiging van Burgemeesters en Wethouders heeft plaats gehad, heeft aan de verwachting beantwoord. De hotels van de onderscheidene ministerien, het binnenhof, benevens het stadhuis en onderscheiden particuliere gebouwen, hebben voornamelijk uitgemunt.

(Rotterd. Courant.)

G R O O T - B R I T T A N N I E .

Londen, den 2den Aug. Gisteren waren alhier allerlei ongunstige geruchten in omloop. Men sprak onder anderen

veel van het zenden van vloeden naar de Midd. Zee en Madeira; van eene buitengewone ligting van het krijgsvolk in Oostenrijk; van het vergrooten der voorgenomen fransche geldleening; van een misverstand tusschen Engeland en Rusland; van een verbond tusschen Rusland en Frankrijk, ten einde Engeland te beletten van hunne plannen omtrent Turkije tegen te werken, en van meer dergelijke slechte tijdingen die echter weinig geloof verdienen. (Rotterd. Courant.)

Mengelwerk.

Het volgend merkwaardig voorbeeld van een Nachtwandelaar, vind men aangegevend in den Esprit de l'Encyclopedie I. p. 202. sqq.

Mijnheer de Bisschop van Bordeaux zoo wel om zijne deugden als de juistheid en onderscheidenheid zijner kennis, zoo zeer geacht heeft mij verklaard, dat tijdens hij zich in het seminarium bevond, hij aldaar eenen jongen geestelijken had gekend, welke met het Somnambulisme (Nachtwandelen) was behebt. Begerig om den aard en uitwerking dezer ziekte te kennen, begaf hij zich alle avonden in zijne kamer, zoodra hij ingeslapen was. Hij zag daar onder anderen, dien geestelijken zich wasschen, papier nemen, en preken zamenstellen en schrijven; — wanneer hij eene bladzijde vol geschreven had, herlas hij dezelve zachtjens van het begin tot het einde, als men zulks, het geen zonder het behulp der oogen geschiedde, herlezen kan noemen; indien er dan iets in was hetwelk hem mishaagde, haalde hij hetzelfde door, en schreef de verbeteringen er met de meeste nauwkeurigheid boven. Ik zelve heb het begin van een dier preken gezien, welke hij slapende had daargesteld; zij is mij toegeschenen welgenoege gemaakt te zijn, en in zuivere taal geschreven; er was in dezelve eene door hem ook slapende gemaakte verbetering die verbaasd is; op eene plaats had hij *ce divin enfant* geschreven, dezelve overlezende, werd hij van oordeel om het woord *adorable* in plaats van *divin* te stellen; te dien einde schrapte hij het eerste uit en plaatste het tweede er juist boven; daarna begreep hij, dat de *ce*, teregt voor *divin* geplaatst, niet met *adorable* kon gaan; hij voegde dus zeer handiglijk eene *t* achter de voorgaande twee letters, zoo dat men nu las: *cet adorable enfant*. Dezelfde persoon, ooggetuigen dezer gebeurtenis, ten einde te ontfangen of de Nachtwandelaar bij die gelegenheid eenig gebruik zijner oogen had, hield hem een bordpapier onder zijne kin, zoodanig om hem het gezigt op het papier hetwelk voor hem op tafel lag, te beletten; maar hij vervolgde met schrijven, zonder het gewaar te worden; daarna willende weten waardoor hij van de tegenwoordigheid der voorwerpen welke zich voor hem bevonden oordeelde, nam hij hem het papier waarop hij schreef, af, en vervong dit herhaalde malen door verscheide andere; maar hij bemerkte zulks altijd, om dat die papieren van eene ongelijke grootte waren: want vindt men er een dat volmaakt aan het door hem beschreven wordende gelijk was, dan hield hij het voor het zijne en schreef de verbeteringen op de daarmede overeenstemmende plaatsen van het papier dat hem ontnomen was. Het is door deze wel uitgedachte list dat men het zoo ver heeft kunnen brengen, eenige van zijne nachtgeschriften te kunnen verzamelen. Mijnheer de aartsbisschop heeft de goedheid gehad, dezelve mede te deelen; het meest verwonderingwaardigst onder deze geschriften, is, muziek, welke vrij nauwkeurig is zamengesteld; een rotting diende hem tot linaal, en met denzelven trok hij de vijf benoemde regels op eenen gelijken afstand van elkanderen, zette de sleutel, bemollen en dissen op hunne plaatsen, en vervaardigde daarna de nooten, welke eerste alle wit waren, en zoodra hij geëindigd had, werden dezulke die het zijn moesten, door hem zwart gemaakt; de woorden werden onder de muziek geplaatst. Het gebeurde hem eens dezelve in een te groot karakter te hebben geschreven, zoo dat zij niet onmiddelijk

onder hunne nooten stonden. Hij ontdekte echter zeer spoedig zijn misverstand; vlakke hetgeen was geschreven uit, en herstelde later dezen muziek regel met de meest mogelijke duidelijkheid en juistheid.

Eene zeldzaamheid van eenen anderen aard is niet minder opmerkenswaardig. In eenen nacht in het midden des winters, verbeeldt hij zich, aan den oever eener rivier te wandelen en een kind in dezelve te zien vallen, hetwelk zou moeten verdrinken; — de gestrenge koude weerhieldt hem niet om hetzelfde ter hulp te snellen. Hij wierp zich plotselings op zijn bed in de houding van iemand die zweemt; hij volgde alle bewegingen daarvan na, en na zich eenigen tijd met deze lichaamsbeweging te hebben vermoeid, wordt hij in eenen hoek des beds een pakje van zijn deken gewaar, denkt dat dit het kind is, neemt het met de eene hand, en bedient zich van de andere, om zwemmende op den kant der ingebeelde rivier te rug te komen. Hij legt zijn pakje neder, en komt uit het bed bevende en tanden-klapperende even als of hij werkelijk uit eene bevrore rivier kwam; hij zegt den omstanders dat het vriest en dat hij van koude gaat sterven; vraagt een glas brandewijn; men geeft hem een glas van het water hetwelk zich destijds in de kamer bevondt; hij proeft er van, bespeurt het bedrog, en vraagt nog ernstiger om brandewijn, het gevaarvolle van zijnen toestand in overweging gevende; men brengt hem een glas likeur, hij drinkt het met gretigheid uit, en verklaart hierbij veel baat te vinden; hij ontwaakt echter niet, legt zich neder en slaapt nog geruster door.

Dezelfde Nachtwandelaar heeft eene groote hoeveelheid zonderlinge trekken opgeleverd. Wanneer men hem van stof wilde doen veranderen, hem van droefte of onaangename onderwerpen wilde afbrengen, moest men hem slechts met eene pennenveder over de lippen strijken, in welk geval hij onmiddelijk het gesprek eene andere leiding gaf.

P.

EDICTALE CITATIE.

Uit krachte van het appointement van dagvaarding bij Edicte *ad valvas curiae* in dato 8 September 1828, verleend door den Hove van *Civiele en Kriminele Justitie der Kolonie Suriname* op de Rekweste van GAJUS HAJONIDES BROUWER en GERRET JAN LUGARD in hunne kwaliteit en relatie als Executeuren van den Testamente en redderaars van den Boedel en Nalatenschap van nu wijlen JAN JANSEN BROUWER impetranten van Edictale Citatie en eisscher.

Zoo wordt door mij ondergeteckende Eerste Exploiteur dezer Kolonie bij openbare Edicte *ad valvas curiae* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen alle bekende en onbekende binnenlandsche Crediteuren van den Boedel en Nalatenschap van nu wijlen JAN JANSEN BROUWER ofte elk en een iegelijk die sustineeren eenige actie of pretentie tot lasten voormelden Boedel te hebben geïmpetreerden en gedaagdens.

Om te compareeren ter geprivilegeerde Rol van den Hove van *Civiele en Kriminele Justitie der Kolonie Suriname*, welke gehouden zal worden in de maand December 1828, ten einde zich aldaar als Crediteuren of anderzints bekend te maken en hunne pretentien voldoende te verifieeren en de impetranten qq. na accoord bevinding daar aan kunnen voldoen, ofte wel anderzints hunne actien tegens de impetrant qq. binnen den tijd van zes weken te institueeren op pœne dat bij faute van dien ofte bij non comparitie aan de defaillanten zal geïmponeerd worden een *perpetuum silentium* ofte eeuwig stilzwijgen tegen de impetranten qq. ofte wel in cas van contradictie voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretendeeren heb ik deze gepubliceerd en ge-

N. L. BRAM
1e. *Expltr.*

N. L. BRAAM.
1e. *Expltr.*

Paramaribo den 9e. October 1828.
WENTHOLT.
Secr.

4e. Advertentie.

Scriba.

T. TALL.